

عنوان مقاله:

محور مقاله: پدومتری و ارزیابی خاک ها- تناسب اراضی و تخمین پتانسیل تولید گندم در خاک های شور دشت تبریز، استان آذربایجان شرقی

محل انتشار:

شانزدهمین کنگره علوم خاک ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

سیدعلیرضا سیدجلالی - استادیار پژوهش موسسه تحقیقات خاک و آب، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی

اصغر فرج نیا - مربی پژوهش مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان شرقی، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی

خلاصه مقاله:

منطقه مورد مطالعه به مساحت 10000 هکتار در غرب و جنوبغربی شهرستان تبریز واقع است. با توجه به اطلاعات هواشناسیایستگاه سینوپتیک تبریز این منطقه دارای زمستان های سرد و مرطوب و دارای تابستان های گرم و خشک است به منظور تعیین تناسب و پتانسیل تولید اراضی برای گندم این تحقیق انجام شده و از آنجایی که یکی از مهمترین عوامل کاهش عملکرد گندم در منطقه شوری خاکاست، به بررسی تاثیر شوری خاک بر رشد و عملکردگندم در منطقه مورد مطالعه پرداخته شده است. برای بررسی تاثیر افزایش میزان شوریخاک بر افت محصول در گندم آبی 20 مزرعه که دارای شوری های متفاوتی بودند (7 / 2 تا 22 دسی زیمنس بر متر) انتخاب و پس از حفروپوفیل اقدام به تشریح، نمونه برداری خاک و ارسال نمونه ها به آزمایشگاه شد. نتایج حاصل نشان داد که با افزایش شوری خاک عملکردمحصول گندم کاهش می یابد. البته مقدار کاهش ابتدا کم بوده و در مقادیر بالای شوری خاک افت محصول شدیدتر است. با مقایسهعملکردهای واقعی با عملکردهای تخمینی اراضی یا پتانسیل تولید اراضی که با توجه به پتانسیل تولید اقلیمی و شاخص خاک که به روشپارامتریک تعیین می شود نشان داد که این روش دقت خوبی در برآورد تامین پتانسیل تولید اراضی دارد به طوریکه در اکثر مزارع میزاناختلاف عملکردهای مشاهده شده و تامینی کمتر از 15 درصد بود. پتانسیل تولید گندم در منطقه 6306 کیلوگرم در هکتار است. عملکرددانه در مزارع انتخابی از 5100 تا 1000 کیلوگرم در هکتار متفاوت بود که این کاهش عملکرد بعلت تاثیر عوامل محدود کننده از قبیل شوریو قلیائیت خاک، سطح آب زیرزمینی، شوری آب آبیاری و مدیریت اعمال شده بر روی اراضی است.

کلمات کلیدی:

گندم، پتانسیل تولید، شوری خاک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1026584>

